

تبیین موانع توسعه گردشگری جنگ در استان خوزستان

محمد علی فیروزی^۱، مجید گودرزی^{۲*}

چکیده

پدیده جنگ علیرغم ماهیت و زمان وقوع آن بخشی از تاریخ ملت‌هاست و به مثابه یک پدیده تاریخی در صورت بندی هویت و حیات اجتماعی و فرهنگی جوامع نقش اساسی ایفا می‌کند. پس به مثابه یک فرایند تاریخی - فرهنگی، گردشگری جنگ می‌تواند یک محور اساسی در تبادل فرهنگی و یکی از وجوه قابل اتکا جاذبه‌های گردشگری به شمار آید. در این راستا، گردشگری جنگ هم رسالت تبادل فرهنگی بین نسلی در سطح ملی و هم بین جوامع در سطح بین‌المللی را بر عهده دارد؛ از همین روست که باید گفت ضرورت دارد در کنار توسعه گردشگری داخلی به مقوله گردشگری جنگ نیز توجه ویژه تری شود. ضمن آنکه آمار و ارقام مخاطبان این نوع سفرها در کشور کم نیستند و در مقاطعی همچون تعطیلات عید، بسیاری از جوانان با سفر به مناطق جنگی درصدد تجربه این نوع از گردشگری بر می‌آیند. به همین دلیل هدف از این پژوهش بررسی موانع توسعه گردشگری جنگ در استان خوزستان می‌باشد. رویکرد حاکم بر این پژوهش، توسعه‌ای - کاربردی و روش تحقیق به شیوه توصیفی، تحلیلی و پیمایشی است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیات پژوهش از تکنیک آماری همبستگی اسپیرمن، آزمون رتبه بندی فریدمن و آزمون t-test استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که تعدد مراکز تصمیم‌گیری، ضعف امکانات زیربنایی و خدمات گردشگری، ضعف بازاریابی و ضعف فرهنگ پذیرش گردشگر در استان خوزستان با توسعه‌نیافتگی صنعت گردشگری جنگ در این استان رابطه دارد.

واژگان کلیدی: گردشگری جنگ، توسعه گردشگری، خدمات گردشگری، استان خوزستان.

^۱ دانشیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز

^۲ استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز (goodarzi5@yahoo.com)